

[Korsgaard.]

skal være eksamineret. Jeg er vis paa, at der er mange Mennesker paa Landet, hvis Hænder vender nogenlunde ret, hvis Hænder sidder ret paa Skaffet, som vi siger derude, der saa udmærket vilde være i Stand til at udføre dette Arbejde, og jeg vil i alt Fald gaa stærkt ind for, at de, der har Lyst til selv at feje deres Skorstene, vedblivende skal have Lov til det. Jeg kan ikke se, at det paa nogen Maade kan rumme en Fare, at Ejeren selv udfører Skorstensfejergerningen, for den Skorstensfejer, der skal efterse, om Arbejdet er gjort ordentligt, vil antagelig være særlig agtpaagivende, naar han efterser en Skorsten, som han eller en af hans Folk ikke selv har fejjet. Jeg haaber, der maa blive Lejlighed til at faa denne Bestemmelse forandret.

Hvad Bestemmelsen i § 29 om Honorar til Brandfogeden angaar, vil jeg gerne sige, at dette at være Brandfoged efter min Mening hører med til at aftjene sin kommunale Borgerpligt. Jeg kan ikke huske, om jeg i sin Tid begyndte som Brandfoged eller Snefoged, men jeg ved, at jeg har været begge Dele, og jeg ved, at jeg ikke har faaet noget for nogen af Delene. Og jeg mener, at efter de nye Bestemmelser i Lovforslaget vil Brandfogedens Opgave blive af mindre Omfang end den Opgave, Brandfogeden havde i min Tid, og end den, han har nu. Jeg kan derfor ikke se, at der er nogen særlig Grund til at gaa over til at lønne Brandfogeden, men jeg er dog villig til at drøfte dette Problem nærmere i det kommende Udvalg.

Med Hensyn til § 53, hvorefter der ved Nybygninger skal finde et vist Eftersyn Sted, vilde jeg gerne, at der blev givet Lejlighed til, at dette finder Sted paa et saa tidligt Tidspunkt under Bygningens Opførelse, at den, der skal foretage Eftersynet, ogsaa kan se, om de Ting, han skal se efter, er udført paa den Maade, som Brandpolitiloven nu foreskriver.

Til Slutning vil jeg kun sige, at hvis der kan blive taget noget Hensyn til de Ønsker, jeg her har gjort mig til Talsmand for, haaber jeg, at vi fra vor Side kan være med til at gennemføre Lovforslaget engang hen paa Vinteren, naar vi har faaet det drøftet tilstrækkelig grundigt i Udvalget.

Axel Christensen: Den Revision af Brandpolitiloven, der her er Tale om at foretage, er, som allerede nævnt af de foregaaende Ordførere, en naturlig Følge af den Udvikling, der har fundet Sted, siden Loven af 1926 blev gennemført, og det baade

med Hensyn til selve Brandværnet og med Hensyn til Indretningen af Bygninger til de forskellige Virksomheder. De tekniske Brandvænsforanstaltninger har jo paa forskellige Omraader kunnet undergaa Forandringer og Forbedringer, uden at der dertil krævedes Ændringer i Lovgivningen, og jeg vil gerne sige, at selv om vi paa Landet ikke er paa Højde med Byernes Brandværn, tror jeg, at Brandværnet i og for sig virker godt paa Landet og er i en saadan Orden, at det er i Stand til at løse sin Opgave paa en god og forsvarlig Maade. Udviklingen har ført med sig, at Brandværnet har en saa stor Opgave, at det er naturligt, at man fra Lovgivningsmagtens Side følger det med stor Opmærksomhed, men Brandværnet har, som jeg sagde før, kunnet følge med Udviklingen, uden at man har behøvet at gennemføre Lovændringer, og det er vel ogsaa Grunden til, at den højtærede Justitsminister ikke ved denne Lejlighed har sat ind med særlige Ændringer i den Retning.

De væsentligste Ændringer er derimod foretaget med Hensyn til Indretningen af Bygninger og Virksomheder, og dette er jo ogsaa, hvad Tiden kræver for at skaffe en større Betyggelse over for de uhyggelige Ildebrandstilfælde baade i Beboelseshuse, i Stalde og i Virksomheder. Endelig sætter Ændringerne jo ind paa at gennemføre et mere effektivt Tilsyn.

Til Gennemførelsen af disse Hovedprincipper vil vi gerne medvirke. Men jeg vil dog indskyde den Bemærkning, at under en saadan Revision af Lovgivningen dels med Hensyn til bestaaende Forhold, dels med Hensyn til nye Virksomheder vil man ofte staa over for, at de, der i det daglige Liv skal rette sig efter de givne Regler og Forskrifter, vil finde de fastsatte Bestemmelser alt for vidtgaende. Jeg er imidlertid i det heldige Tilfælde ved denne Lejlighed at kunne udtale som mit Syn paa de foreslaaede Ændringer, at de i det store og hele ikke er mere vidtgaende, end at man under Hensyn til de foreliggende Forhold maa anse det for forsvarligt og rigtigt.

Der er paa enkelte Omraader foreslaaet Lempelser i Forhold til gældende Bestemmelser, som man gennem Aarene har haft stort Besvær med at overholde. Jeg tænker her særlig paa Bestemmelsen i Lovens § 1 angaaende den foreskrevne Mindsteafstand mellem Bygninger, der nu foreslaas nedsat fra 12,5 til 7,75 m. Denne Ændring vil utvivlsomt blive hilst med Tilfredshed af mange, idet man herved vil kunne undgaa en Mængde Dispensationsager. Jeg kunde i denne Forbindelse fristes